

værdi. Så det, man kan vælge imellem, er en fastkurspolitik med indflydelse ved at være med i euroen eller en fastkurspolitik uden indflydelse ved at stå uden for euroen. Det er i virkeligheden det, det drejer sig om.

Så lad mig derfor konkludere: Danmark bør være med i euroen, fordi det økonomisk koster os at stå udenfor, men først og fremmest fordi det er et stort politisk tab af indflydelse at stå udenfor. Og Danmark er allerede omfattet af de regler, der gælder for at være med i euroen, men i dag vel at mærke uden at vi høster gevinsten ved at være med. Så det er i Danmarks interesse at komme med i euroen. Vi har det ønske at få en god, bred og afbalanceret debat om det og er derfor også glade for, at den her debat ender med, at et bredt flertal beslutter at holde en høring i Folketinget i januar måned.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Der er lige et par spørgsmål til statsministeren, og det første spørgsmål er fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:10

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er statsministeren jo i brede kredse kendt for at være en dygtig økonom, og derfor vil jeg gerne indledningsvis høre, om han ikke kan bekræfte, at en valutakurs er en angivelse af den pågældende valutas købekraft – det er det, kursen svarer til – og der kan det være ganske fornuftigt at føre en fastkurspolitik. Men hvis det er sådan, at statsministeren vil fastholde, at det at devaluere er at stjæle værdier, vil han så også fastholde, at det at revaluere er at skabe værdier, altså det forhold, at man revaluerer sin valuta, skriver valutaen op, i sig selv skaber værdier? For hvis ikke han erkender det, kan det heller ikke give mening at tale om at stjæle værdier ved at devaluere.

Hvis nu man ser på de seneste par eksempler med, at valutaer er blevet spekuleret i grus – vi kunne tale om Sverige i starten af 1990'erne, vi kunne tale om Argentina i slutningen af 1990'erne – vil man se, at det hver gang er sket ved et fastkurssamarbejde. Sagen er den, at den kurs, den aftale, man har låst sig fast på, ja, den kurs man har antaget var den rette, simpelt hen ikke svarede til den reelle købekraft for den pågældende valuta. Dermed kan man gå ind og ved opkøb af fremmed valuta i det pågældende land spekulere de enkelte valutaer i bund. Vil statsministeren ikke erkende det?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 16:11

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er slet, slet ikke så indviklet, som hr. Morten Messerschmidt fremstiller det her. Det er nemlig meget, meget enkelt: Hvis man ønsker at bevare friheden til at nedskrive kronens værdi, betyder det, at den løn, man får udbetalt, simpelt hen bliver mindre værd. For når man skriver kronens værdi ned, betyder det jo, at de varer, man skal købe i udlandet, bliver dyrere, og det betyder højere inflation, det betyder mere udhuling af pensionisternes pension, af lønmodtagernes løn, af de selvstændige erhvervsdrivendes indkomst. Det er det, det betyder.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:12

Morten Messerschmidt (DF):

Hvis det er så genialt i al fremtid at have en fast kurs på kronen, altså en fast pris for kroner afregnet i andre valutaer, så lad os lave en fast pris på alt muligt andet. Hvorfor ikke lave en fast pris på ældremad, på smør, på biler, på alt, hvad der findes i verden? Valutaer er sådan set bare en vare som alt andet, vi kan gå ud og købe, det er sådan set bare en kodificering af en købekraft i et pågældende land, i et nærmere geografisk afgrænset område. Og hvis statsministeren er så glad for, at man i al fremtid bare uden at blinke og uden at tænke skal sige, at kroner har en fast pris, så lad os gøre prisen fast på alt andet også. Lad os sætte markedsmekanismerne fuldstændig ud af kraft og sige: Alt fra computere til liggestole skal koste det, som statsministeren har besluttet. Det er sådan set det, statsministeren siger i forhold til valutaen. Der giver det jo ikke nogen som helst mening at sige noget andet i forhold til reelle forbrugsgoder.

Det, der er pointen her, er, at en valutakurs vil være det, som købekraften er i et pågældende valutaområde. Lige i øjeblikket er der en vis form for symmetri, når det gælder Danmark og Euroland, og vi aner ikke, hvordan Euroland kommer ud af den krise, vi befinder os i i øjeblikket. Så det er måske ikke helt tosset at have muligheden for at gøre noget drastisk, hvis euroen pludselig falder eller reducerer sin egen værdi drastisk.